

декларанти приховують фактичну вартість імпортованого товару, що дає змогу мінімізувати податкові та митні платежі; 6) спеціальне заниження митної вартості товарів; 7) використання офшорних компаній для подальшого повернення конфіскованого товару за рішенням суду; 8) зменшення кількісних показників імпортованого пального; ввезення заборонених та дешевших марок пального під видом «євро-4» та інші зловживання по пальному; 9) контрабанда пального в портах при вивантаженні та завантаженні суден; 10) ввезення автотранспорту в Україну із заниженням митної вартості, ввезення формально розуккомплектованих транспортних засобів [3].

Отже, програма «Україна без контрабанди» покликана зупинити нелегальні товарні потоки в країну, захистити вітчизняних виробників від недобросовісної конкуренції і забезпечити мільярдні додаткові надходження для бюджету.

Література

1. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III: [набрав чинності 1 вересня 2001 року]. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
2. Україна без контрабанди [Електронний ресурс] / Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів України. – Україна: Урядовий портал, 2018. – Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/ukrayina-bez-kontrabandi-ce-ne-razova-akciya-tisk-na-shemshikiv-zmenshuvatisya-ne-bude-volodimir-grojsman>.
3. Програма уряду «Україна без контрабанди» у питаннях та відповідях [Електронний ресурс] / – Електрон. текст. дан. – Україна, 2018. – Режим доступу: <https://kharkivoda.gov.ua/news/93599>.

Анастасія Олександрівна Закутайло – студентка III курсу
Сумської філії Харківського національного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник: **Марина Олександрівна Колесник** – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Свобода людини є однією з головних цінностей сучасного цивілізованого суспільства, а забезпечення недоторканності свободи особи – однією з головних функцій держави, що визначає актуальність обраної теми. Торгівля людьми на сьогодні досягла грандіозних масштабів, що змушує говорити про неї як про глобальну проблему XXI ст. і заслуговує особливої уваги.

Для України проблема торгівлі людьми постала після розпаду СРСР. Сукупність соціально-економічних умов, специфіка географічного положення та справжній «хаос» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася в країну-транзит «живого товару». За інформацією Міжнародної організації з міграції, понад 230000 українців постраждали від торгівлі людьми з 1991 року, що робить Україну однією з основних країн походження постраждалих від сучасного рабства в Європі [1]. За даними окремих досліджень Україна перебуває в групі «країн походження, транзиту й призначення для чоловіків, жінок та дітей, які зазнають примусової праці та сексуальної експлуатації». Кількість випадків торгівлі людьми та рабства в Україні почастішали. І це зумовлено не лише перманентною кризою та низьким життєвим рівнем, – нині через неконтрольовану ділянку кордону з Росією, окрім зброї та боєприпасів, переміщуються жертви та злочинці торгівлі людьми. Україна продовжує протидіяти цьому ганебному явищу, відтак 2017 рік було оголошено роком боротьби з торгівлею людьми [2].

Боротьба з торгівлею людьми повинна базуватися на комплексній і багаторівневої стратегії, що складатиметься, принаймні, з трьох найважливіших елементів: а) запобігання цьому явищу; б) захист і надання допомоги жертвам торгівлі людьми; в) кримінальне переслідування винних.

Запобігання торгівлі людьми має включати широкий спектр заходів, зокрема створення гідного рівня життя потенційним жертвам та їх сім'ям на батьківщині; пропагандистську роботу серед них; повернення в країні візового режиму; перевірку діяльності всіх суб'єктів, що нібито надають послуги із працевлаштування за кордоном. Захист і допомога жертвам повинна полягати у розробці та вдосконаленні відповідного законодавства, спрямованого на відновлення порушеного статусу особи потерпілого; у наданні права на тимчасове проживання для виявлених жертв торгівлі людьми; у створенні як на батьківщині, так і за кордоном реабілітаційних і кризових центрів (притулків) для людей, які стали жертвами торгівлі людьми; у включенні потерпілих від торгівлі в різні соціальні програми. Кримінальне переслідування торговців людьми має передбачати встановлення більш суворої відповідальності, а також обов'язок матеріальної компенсації жертвам цих злочинів [3].

Незважаючи на те, що 2017 рік було проголошено роком боротьби з торгівлею людьми і вжиті державою заходи попередження та запобігання цьому явищу, дана форма рабства та работоргівлі є сумною реальністю, вона продовжує катастрофічно поширюватися в нашому суспільстві. Особливо загрозливою стає ситуація у сфері торгівлі дітьми та жінками. Громадяни продовжують довіряти сумнівним агентствам з працевлаштування та туристичним фірмам і стають постраждалими від торгівлі людьми; більшість з них не бажають розповідати обставини, за якими вони стали жертвами; часто не усвідомлюють необхідність

надання інформації працівникам правоохоронних органів задля виявлення інших фактів торгівлі людьми, притягнення до кримінальної відповідальності всіх причетних до злочинної діяльності та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень.

Тому на сьогодні в Україні, незважаючи на накопичений позитивний досвід надання допомоги жертвам торгівлі людьми, залишається необхідність: – введення навчання роботі з жертвами торгівлі людьми в базові програми підготовки спеціалістів всіх установ, причетних до Національного механізму перенаправлення для постраждалих від торгівлі людьми; – спеціальної психологічної підготовки всіх працюючих з потерпілими, яка б включала методики роботи з їх ідентифікації та подальший психологічний супровід при ресоціалізації.

Література

1. Білянська Ю.Є. Торгівля людьми сучасний прояв рабства / Ю.Є. Білянська // зб. наук. праць «ΛΟΓΟΣ» / відп. за випуск Голденблат М.А. // ГО «Європейська наукова платформа». – Обухів: Друкарня «Друкарник» (ФОП Гуляєва В.М.), 2018. – Т. 2. – С. 80-82.
2. Палажій Г. В Україні почастишали випадки торгівлі людьми та рабства. Як не стати жертвою [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zik.ua/news/2017/03/28/v_ukraini_pochastishaly_vypadky_torgivli_lyudm_y_ta_rabstva_yak_ne_staty_1069197.
3. Батиргарєєв В.С. Щодо сучасних рис явища торгівлі людьми в Україні та особливостей його запобігання / В.С. Батиргарєєв // Протидія незаконній міграції та торгівлі людьми: [матеріали II Міжнародного науково-практичного симпозіуму] (м. Івано-Франківськ, 16-17 березня 2018 року). – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2018. – С. 21-25.

Анастасія Володимирівна Кисіленко – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету

внутрішніх справ

Науковий керівник: Марина Олександрівна Колесник – старший викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ВБИВСТВА ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Аналіз і дослідження вчинення вбивств дає підстави стверджувати, що в даний час умисні вбивства вчиняються з більшою жорстокістю і зухвалістю. Законодавством всіх країн світу вбивство віднесено до найбільш тяжких злочинів, тому переважна більшість кримінальних